

DESIATA NEDEĽA CER ROK A

Z vlastnej skúsenosti vieme, čo je vďačnosť. Dobre to poznáme, keď niekomu urobíme nejaký dobrý skutok a keď nám za to len tak „cez zuby“ povie ďakujem. A ak si niekto ocení môj dar alebo láskavosť, tak vtedy svoju vďačnosť vyjadrí s radosťou.

Dnešné evanjelium nám stavia pred náš duchovný zrak osobu Matúša, ktorý dostal od Ježiša veľký dar, a to výzvu: „Pod' za mnou! On hneď vstal a zanechal svoj hriešny život, lebo bol nenávideným colníkom a ako poďakovanie pozval Pána Ježiša do svojho domu, aby ho pohostil, ako to uvádza evanjelista Lukáš 5, 29. A dobre urobil, lebo sa mu patrilo poďakovať za taký veľký dar, aký dostal od Pána Ježiša.

Zamyslime sa nad povolaním Matúša. Keď počujeme slovo „povolanie,“ tak si hneď predstavujeme povolanie za kňaza, či za rehoľníka alebo rehoľnú sestru. Tieto povolania sa pokladajú a – plným právom – za veľký Boží dar a konajú sa veľké oslavy vo farnostiach, keď novokňaz slúži svoju primičnú svätú omšu. Vždy v júni sledujeme v Katolíckych novinách fotografie budúcich novokňazov, ich deň vysviacky a aj deň ich prvej svätej omše. Prepáčte, budem trochu osobný, lebo práve včera som aj ja ďakoval Pánu Bohu svätou omšou za 50 rokov daru kňazstva. Milí priatelia, prosím vás o modlitby.

Slovo „povolanie“ má aj širší význam, lebo sú aj iné povolania ako napríklad do manželstva a rôzne iné, ktoré sú tiež veľkým Božím darom, za ktoré treba ďakovať. Dobre si všimnime, čo povedal Ježiš Matúšovi: „Pod' za mnou.“ Prvá Matúšova odpoveď na Ježišovo pozvanie bola zmena života. Ako som vyššie uviedol, Matúš zanechal hriešny život, prestal vyberať dane pre Rimanov a aj pre seba a odvtedy sa stal vďačným apoštolom a najmä čoho bol za tri roky svedkom, to napísal do svojho evanjelia, ktoré sa po celom svete ohlasovalo, ohlasuje a bude sa ohlasovať až do skončenia sveta.

Čo z dnešného evanjelia vyplýva pre nás táto Ježišova výzva Pod' za mnou? Ona odznela aj v našom živote, a to hneď pri krste. Vtedy Pán Ježiš sviatosťným gestom prostredníctvom kňaza, ktorý nás pokrstil pozval nasledovať ho. Odvtedy sme sa začali volať kresťanmi, čiže Kristovými a mohli sme začať kráčať cestou života podľa jeho evanjelia, ktoré nám kladie na srdce počas celého života. Tešme sa, že sme mali šťastie patriť Ježišovi od prvých chvíľ nášho života, veď koľkým sa tento dar nedostal. A tiež ďakujeme za svojich veriacich rodičov, ktorí nám tento dar Božieho života sprostredkovali. Veď takto nás nasmerovali k nebeskému Otcovi a umožnili nám náboženskou výchovou získať cez Cirkev milosti, ktoré nám umožňujú radostný Boží život tu na zemi a nadovšetko raz plnú účasť v nebi. Z toho pre nás vyplýva aj povinnosť. Matúš hneď, ako ho Ježiš povolal, vstal a šiel za ním, pričom ho pozval do svojho domu, aby ho pohostil. Týmto gestom akoby mu povedal: „Som šťastný a mám radosť, že si ma povolal. Páči sa mi s tebou žiť.“ To platí aj pre nás, aby sme mali Ježiša stále vo svojom dome srdca, či už prostredníctvom modlitby, svätou omšou a nadovšetko svätým prijímaním. Veď takto sme účastníkmi hostiny, na ktorej sa nám dáva sám Pán Ježiš. Vždy mu povedzme: „Som spokojný(á) a teším sa, že môžem žiť v tvojom svetle a v tvojej radosťi.“

Ďakujme za to, že sme si v túto nedeľu uvedomili jeho povolanie, čo znamená pre nás Ježiš a ako nás pozval: „Pod' za mnou, kráčaj so mnou, ži so mnou, lebo takto ťa privediem k nebeskému Otcovi.“

Dajme si predsavzatie, že každý deň chceme pripraviť pre Pána Ježiša vo svojom srdci hostinu vďaky, ako to urobil svätý Matúš. Každé ráno aspoň chvíľku poďakujeme za krstné povolanie a prosme, aby sme takto dokonalejšie odpovedali na povolanie k večnému životu.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.